

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1951 No. 110

Overgelegd aan de Staten-Generaal door de Minister
van Buitenlandse Zaken

A. TITEL

*Internationaal Sanitair Verdrag voor de Luchtvaart;
's-Gravenhage, 12 April 1933*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is bekendgemaakt bij Koninklijk Besluit van 24 April 1935 en afgedrukt in *Staatsblad* 1935 No. 201.

C. VERTALING

1. De vertaling in het Nederlands is afgedrukt in *Staatsblad* 1935 No. 201.

2. De vertaling in het Nederlands van het Verdrag, voor zover dit werd gewijzigd bij het Internationaal Sanitair Verdrag voor de Luchtvaart van Washington van 15 December 1944 (*Tractatenblad* 1951 No. 111), luidt als volgt:

EERSTE DEEL

Algemene bepalingen

Art. 1. De Hoge Verdragsluitende Partijen stellen voor de uitvoering van dit Verdrag de volgende bepalingen vast:

I. Het woord *luchtvaartuig* duidt aan elk toestel dat zich in de dampkring kan ophouden door toedoen van de weerstand van de lucht, en dat bestemd is voor de luchtvaart.

Dit Verdrag is alleen toepasselijk op luchtvaartuigen:

1. waarvan de plaats van vertrek en de plaats van eindlanding zijn gelegen op verschillende grondgebieden;

2. die, zo hun plaats van vertrek en hun plaats van eindlanding op hetzelfde grondgebied zijn gelegen, op een ander grondgebied een tussenlanding doen;

3. die zonder tussenlanding over meer dan één grondgebied vliegen, onverschillig of deze grondgebieden zijn geplaatst onder de souvereiniteit, de suzeriniteit, het mandaat of het gezag van dezelfde Mogendheid of van verschillende Mogendheden.

II. Onder *goedgekeurd luchtvaartterrein* wordt verstaan een luchtvaartterrein waar al dan niet douaneformaliteiten vervuld kunnen worden, dat door het bevoegd gezag van de Staat waarin het zich bevindt, in het bijzonder is aangewezen, en waar luchtvaartuigen die boven het grondgebied zijn gekomen hun eerste landing kunnen doen of vanwaar zij kunnen vertrekken om het grondgebied te verlaten.

III. Onder een *luchtvaartterrein met gezondheidsdienst* wordt verstaan een goedgekeurd luchtvaartterrein dat is ingericht en uitgerust overeenkomstig het bepaalde in artikel 5 van dit Verdrag en als zodanig is aangewezen door het in het Land bevoegd gezag.

IV. Het woord *bemannig* omvat allen die aan boord arbeid verrichten met betrekking tot het besturen of de veiligheid van het vliegen van het luchtvaartuig, of die aan boord op de een of andere manier gebruikt worden voor de bediening van het luchtvaartuig, van de reizigers of van de lading.

V. Het woord *kring* duidt aan een nauwkeurig bepaald deel van een grondgebied, zoals een provincie, een gouvernement, een district, een departement, een kanton, een eiland, een gemeente, een stad, een stadswijk, een dorp, een haven, een groep huizen, enz., welke ook de uitgestrektheid en de bevolking van deze delen van het grondgebied zijn.

Een luchtvaartterrein kan, onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 8 van dit Verdrag, een kring uitmaken.

VI. Het woord *waarneming* betekent afzondering der personen in een daartoe geëigende ruimte.

Het woord *toezicht* betekent, dat de personen niet worden afgezonderd, dat zij terstond tot bewegingsvrijheid worden toegelaten, maar dat de gezondheidsautoriteit in de plaats of in de plaatsen waarheen zij zich begeven, van hun komst op de hoogte wordt gesteld. Zij kunnen in de plaats van aankomst aan een geneeskundig onderzoek worden onderworpen en men kan hun de vragen stellen, nodig tot vaststelling van hun gezondheidstoestand. In ieder gebied waar de daartoe bevoegde Verdragsluitende Partij het nodig oordeelt, kan het toezicht de verplichting omvatten om zich bij aankomst, en vervolgens bij tussenpozen gedurende het toezicht, te melden bij de geneeskundig ambtenaar van de stad, van de streek of van de plaats waarheen de betrokkenen zich begeven.

VII. Het woord *dag* betekent een tijdruimte van vier en twintig uur.

VIII. De termen *typhus*, *typhus febrilis* en *typhus exanthematicus* worden beschouwd als slechts betrekking hebbend op epimedische typhus, overgebracht door luizen.

IX. Een *inheemse gele koorts zone* is een streek waar de gele koorts bestaat en herkenbaar is aan clinische, biologische of anatomisch-pathologische verschijnselen.

X. een *geldig bewijs van inenting tegen gele koorts* is een certificaat waarin verklaard wordt, dat de bezitter daarvan ingeënt is tegen gele koorts, met een entstof en volgens een methode die door de UNRRA is goedgekeurd, en wel indien zijn verlopen:

1. meer dan tien dagen en minder dan vier jaar sinds de datum van inenting;
2. minder dan vier jaar sinds de datum van een herinenting, toegepast binnen de vier jaar volgende op de vorige inenting;
3. meer dan tien dagen en minder dan vier jaar sinds de datum van een herinenting, toegepast na een tussenperiode van meer dan vier jaar.

XI. De term *Stegomyia (Aedes aegypti)* wordt beschouwd als omvattende *Aedes aegypti* en alle andere muskieten die in staat zijn om gele koorts over te brengen.

Art. 2. Al wat in dit Verdrag op luchtvaartterreinen betrekking heeft moet worden verstaan als *mutatis mutandis* ook van toepassing op plaatsen voor het landen van watervliegtuigen en soortgelijke toestellen.

AFDELING I

Van de Luchtvaartterreinen in het algemeen en van hun personeel

Art. 3. Ieder van de Hoge Verdragsluitende Partijen verbindt zich zijn goedgekeurde luchtvaartterreinen te voorzien van een voor de normale prophylactische behoeften toegeruste gezondheidsdienst die op zijn minst bepaalde regelingen omvat, welke de medewerking van een geneeskundige verzekeren telkenmale, dat diens aanwezigheid nodig kan zijn voor de in dit Verdrag bedoelde geneeskundige onderzoekingen.

Art. 4. Iedere Hoge Verdragsluitende Partij is vrij om, rekening houdende met de kansen op besmettelijke ziekten waaraan haar grondgebied kan blootstaan, te bepalen of zij al dan niet luchtvaartterreinen met gezondheidsdienst zal oprichten en welke goedgekeurde luchtvaartterreinen voor dat doel zullen worden gekozen.

Art. 5. Een luchtvaartterrein met gezondheidsdienst moet te allen tijde tot zijn beschikking hebben:

- a. een georganiseerde geneeskundige dienst, waaraan ten minste een geneeskundige en een of meer sanitaire beamtenden verbonden

zijn, met dien verstande, dat dit personeel niet bepaaldelijk op het luchtvaartterrein aanwezig behoeft te zijn;

b. een lokaal voor geneeskundig onderzoek;

c. de toerusting voor het afzonderen en verzenden van verdacht materiaal tot onderzoek in een laboratorium, indien er geen mogelijkheid bestaat ter plaatse tot dat onderzoek over te gaan;

d. de middelen om in geval van noodzaak de zieken af te zondren, over te brengen en te verplegen, om degenen die met de zieken in aanraking zijn geweest gescheiden van hen af te zonderen en om in daarvoor geëigende lokalen, hetzij op het luchtvaartterrein, hetzij in de nabijheid ervan, alle andere prophylactische maatregelen uit te voeren;

e. het materieel dat onmisbaar is om zo nodig over te gaan tot ontsmetting, verdelging van insecten en ratten, zomede tot toepassing van de overige maatregelen die in dit Verdrag zijn vastgesteld.

Het luchtvaartterrein moet in het bezit zijn van een dienst door welke het van een voldoende hoeveelheid onverdacht drinkwater wordt voorzien, alsmede van een zo veilig mogelijk werkende dienst voor het ophalen van afval en vuil en voor het lozen van afvalwater. Het luchtvaartterrein moet zoveel mogelijk van ratten gevrijwaard zijn.

Art. 6. De geneeskundige van het luchtvaartterrein met gezondheidsdienst moet een aan de bevoegde gezondheidsautoriteit ondergeschikt of door haar erkend ambtenaar zijn.

Art. 7. Ieder der Hoge Verdragsluitende Partijen zal van de lijst van hare luchtvaartterreinen met gezondheidsdienst, opdat deze ter kennis kan worden gebracht van de andere Hoge Verdragsluitende Partijen, mededeling doen hetzij aan de UNRRA, hetzij aan de Internationale Luchtvaartcommissie, die elkaar de aldus ontvangen inlichtingen zullen doen toekomen. Deze mededeling zal gegevens bevatten betreffende ligging, sanitaire inrichting en sanitair personeel van ieder luchtvaartterrein.

Ten behoeve van de Hoge Verdragsluitende Partijen die zijn toetreden tot de Panamerikaanse Sanitaire Code, zal de in dit artikel en in de artikelen 8, 37, 40, 58, 59 en 60 van dit Verdrag bedoelde kennisgeving aan de UNRRA gedaan mogen worden door tussenkomst van het Panamerikaanse Gezondheidsbureau.

Art. 8. Voor aanwijzing van een luchtvaartterrein met gezondheidsdienst als kring is, ter zake van kennisgeving van besmettelijke ziekten en toepassing van andere bepalingen van dit Verdrag, nodig:

1. dat het luchtvaartterrein zodanig is ingericht, dat op het binnenkomen of het weggaan van eenieder door het bevoegd gezag toezicht kan worden gehouden;

2. dat ingeval een ziekte, bedoeld in artikel 18 van dit Verdrag, op het omringende grondgebied mocht voorkomen, de toegang tot het luchtvaartterrein ontzegd wordt aan iedere van besmetting ver-

dachte persoon die aankomt langs elke andere weg dan die door de lucht, en dat ten genoegen van het bevoegd gezag maatregelen worden getroffen om te voorkomen, dat personen die op het luchtvaartterrein verblijven of tijdelijk vertoeven, gevaar lopen besmet te worden, hetzij door personen van buiten, hetzij op een andere wijze.

Een goedgekeurd luchtvaartterrein dat geen luchtvaartterrein met gezondheidsdienst is, moet, om eveneens als kring aangewezen te kunnen worden, bovendien door zijn topografische ligging praktisch gevrijwaard zijn van elke mogelijkheid van besmetting.

De Hoge Verdragsluitende Partijen doen aan de UNRRA opgave van de luchtvaartterreinen die overeenkomstig de bepalingen van dit artikel een kring uitmaken, en de UNRRA doet hiervan mededeling aan de andere Hoge Verdragsluitende Partijen en aan de Internationale Luchtvaartcommissie.

AFDELING II

Aan boord van luchtvaartuigen mede te voeren sanitaire bescheiden

Art. 9. 1. De passagiers die per luchtvaartuig een reis naar het buitenland maken, moeten bij aankomst of onmiddellijk voor hun aankomst op de plaats van bestemming, ofwel, indien hun dit wordt verzocht, op ieder luchtvaartterrein waar de reis wordt onderbroken, een persoonlijke verklaring invullen betreffende hun herkomst en hun gezondheidstoestand.

2. De Gezagvoerder van een luchtvaartuig dat een reis maakt naar het buitenland, moet bij aankomst of onmiddellijk voor de aankomst op het eerste goedgekeurde luchtvaartterrein van het land dat hij binnenkomt, betreffende zijn toestel een gezondheidsverklaring invullen, die hij aan de autoriteiten van het luchtvaartterrein onmiddellijk na aankomst overhandigt. Men heeft het recht, hem te verzoeken, certificaten over te leggen betreffende de gezondheidsmaatregelen welke, volgens de verklaring, genomen zijn ten aanzien van het luchtvaartuig voor het vertrek ofwel in de landingsplaatsen gedurende de reis, zulks krachtens het Verdrag zoals dit is gewijzigd.

3. Luchtvaartuigen zijn niet verplicht een gezondheidscertificaat mede te voeren.

4. De Verdragsluitende Partijen maken zoveel mogelijk gebruik van de internationale modellen voor de gezondheidsverklaring van het luchtvaartuig, voor de persoonlijke verklaring van herkomst en gezondheid en voor elk der certificaten van inenting tegen cholera, typhus en pokken, volgens de hier aangehechte bijlagen.¹⁾

¹⁾ Voor wat de gele koorts betreft, zie artikel 36 (6).

AFDELING III

Goederen en Post

Art. 10. De goederen die zich aan boord der luchtvaartuigen bevinden, mogen, behalve aan de maatregelen die in de artikelen 25, 29, 33, 42, 47, 49 en 51 van dit Verdrag afzonderlijk zijn aangeduid, nog onderworpen worden aan de maatregelen die in het land wettelijk toepasselijk zijn op goederen die, door welk middel van vervoer ook, zijn ingevoerd.

Art. 11. Aan geen enkele maatregel zijn onderworpen: brieven en correspondentie, drukwerken, boeken, kranten, bescheiden, postpakketten en alle zendingen per post, mits zij geen voorwerpen bevatten die verkeren in de omstandigheden, voorzien in artikel 33 van dit Verdrag.

TWEEDE DEEL**Doorlopend toe te passen gezondheidsmaatregelen**

Art. 12. De geneeskundige, verbonden aan een luchtvaartterrein met gezondheidsdienst of aan een goedgekeurd luchtvaartterrein, heeft het recht — hetzij vóór het vertrek, hetzij na de landing der luchtvaartuigen — naar de gezondheidstoestand der reizigers en van de bemanning een onderzoek in te stellen, wanneer de omstandigheden deze maatregel rechtvaardigen.

Dit onderzoek zal echter, ter vermindering van elke vertraging en om de voortzetting van de reis niet te belemmeren, moeten samengaan met de gebruikelijke politie- en douanewerkzaamheden. Het mag geen aanleiding geven tot het heffen van enig recht. Voorbehoud wordt gemaakt ten aanzien van de bevoegdheid van de Egyptische Maritieme Gezondheids en Quarantaineraad om de rechten te innen die in zijn bijzonder regime voorzien zijn.

Art. 13. Het bevoegd gezag van elk luchtvaartterrein heeft, behoudens het vervoer van zieken met een in het bijzonder voor hen bestemd luchtvaartuig, het recht, op advies van de aan het luchtvaartterrein verbonden geneeskundige, de inscheeping te verbieden van personen die verschijnselen van besmettelijke ziekten vertonen.

Indien geen geneeskundige aanwezig is, kan het bevoegd gezag van het luchtvaartterrein het vertrek van genoemde personen uitstellen, totdat te hunnen aanzien het advies van een geneeskundige is ingewonnen.

Bovendien kan aan personen die niet de nodige garanties omtrent hun gezondheidstoestand kunnen geven, de inscheeping worden verboden totdat de gezondheidsmaatregelen (ontluizing, ontsmetting van kleding enz.) of alle andere maatregelen die, naar het oordeel van de gezondheidsautoriteiten, nodig zijn om het overbrengen door de lucht van de ziekte te verhinderen, zijn genomen.

Art. 14. Het is de luchtvaartuigen verboden gedurende de vlucht stoffen uit te werpen of te laten vallen, die in staat zijn het uitbreken van besmettelijke ziekten teweeg te brengen.

Art. 15. Als de gezagvoerder van het luchtvaartuig een zieke wil ontschepen, moet hij daarvan, zoveel mogelijk, tijdig voor de landing kennis geven aan het luchtvaartterrein van aankomst.

Art. 16. Indien zich aan boord van een luchtvaartuig een door de geneeskundige van het luchtvaartterrein vastgesteld geval voordoet van een besmettelijke ziekte die niet genoemd is in het Derde Deel van dit Verdrag, worden de in het land waarin het luchtvaartterrein gelegen is, gebruikelijke maatregelen toegepast. De zieke mag worden ontscheept en, indien de bevoegde gezondheidsautoriteit het van pas oordeelt, afgezonderd worden in een daartoe geëigend lokaal; de overige reizigers en de bemanning mogen, na geneeskundig onderzoek en, zo nodig, na toepassing van de geëigende gezondheidsmaatregelen, met inbegrip van reiniging, de reis hervatten.

Van deze sanitaire maatregelen moeten die welke op het luchtvaartterrein kunnen worden uitgevoerd, samengaan met de politie- en douanewerkzaamheden, zodat het luchtvaartuig zo kort mogelijk wordt opgehouden.

Art. 17. De luchtvaartuigen zullen, behalve in de gevallen waarin dit Verdrag uitdrukkelijk voorziet, zijn ontheven van gezondheidsformaliteiten, zowel op de luchtvaartterreinen die zij aandoen, als op het luchtvaartterrein van bestemming.

DERDE DEEL

Gezondheidsmaatregelen toe te passen ingeval van bepaalde ziekten

Art. 18. De ziekten, bedoeld in dit Deel van het Verdrag, die onderworpen zullen zijn aan de daarin aangeduide bepalingen, zijn: pest, cholera, gele koorts, vlektyphus en pokken.

Art. 19. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt het incubatietijdperk gesteld op:

- zes dagen in geval van pest;
- vijf dagen in geval van cholera;
- twaalf dagen in geval van vlektyphus;
- zes dagen in geval van gele koorts en
- veertien dagen in geval van pokken.

Art. 20. 1. Iedere Verdragsluitende Partij brengt onverwijld en langs de snelste weg ter kennis van de andere Verdragsluitende Partijen en van de UNRRA:

- a. het eerste geval van pest, cholera, of gele koorts dat in haar gebied is geconstateerd;

- b. het eerste geval van pest, cholera of gele koorts dat zich voor-
doet buiten de grenzen van reeds aangetaste gebieden;
 - c. het bestaan van een typhus- of pokkenepidemie.
2. Iedere der boven voorgeschreven kennisgevingen moet vergezeld
gaan van of ten spoedigste gevolgd worden door gedetailleerde in-
lichtingen omtrent de volgende punten:
- a. de plaats waar de ziekte is opgetreden;
 - b. de dag van haar optreden, haar oorsprong en haar aard (waar-
onder rapporten inzake anatomisch-pathologische onderzoeken,
zodra men daar over beschikt);
 - c. het aantal waargenomen ziekte- en sterfgevallen;
 - d. de uitgestrektheid van de besmette zone of zones;
 - e. in geval van pest, het bestaan van de ziekte of van een abnor-
male sterfte onder de knaagdieren (waaronder rapporten inzake bac-
teriologische onderzoeken, zodra men daarover beschikt);
 - f. in geval van cholera, het aantal kiemdragers, indien men deze
heeft ontdekt.
 - g. in geval van gele koorts, de aanwezigheid of het relatieve
overwicht (aanduiden welk overwicht) van *Stegomyia (Aedes aegypti)*;
 - h. de genomen maatregelen.
3. Iedere Verdragsluitende Partij moet, behalve de ziekten, spe-
ciaal vermeld in artikel 18, te weten: pest, cholera, gele koorts,
typhus en pokken, het optreden van alle andere besmettelijke ziekten
melden die, naar het oordeel van de UNRRA, een gevaar opleveren
voor andere landen door hun verspreiding of door de mogelijkheid
van hun verspreiding over de grenzen, en moet de UNRRA periodiek
op de hoogte houden van de ontwikkeling dier ziekte.
4. Behalve de formele kennisgeving, vereist in de leden 1, 2 en 3
van dit artikel, moeten de Verdragsluitende Partijen, voor zover moge-
lijk, periodiek aan de UNRRA kennis geven van andere besmettelijke
ziekten welke in haar landen zijn geconstateerd.
5. De Verdragsluitende Partijen treffen met de UNRRA de
nodige regelingen om alle betrokken regeringen snel op de hoogte
te houden van het optreden in haar onderscheidene landen van een
ziekte die, naar het oordeel van de UNRRA, een gevaar voor andere
landen oplevert, zomede van de maatregelen die in uitvoering zijn,
om uitbreiding ervan over de grenzen middels een luchtvaartuig te
voorkomen.
6. De kennisgevingen, bedoeld in de leden 1 en 2 van dit artikel
moeten gericht worden tot de diplomatieke missies of, bij gebreke
daarvan, tot de consulaire bureaux in de hoofdstad van het bes-
mette land, en zullen ter beschikking staan van de op zijn grond-
gebied gevestigde consulaire bureaux.
7. Deze kennisgevingen worden eveneens gericht tot de UNRRA,
die deze onmiddellijk overbrengt aan alle diplomatieke missies ofwel,
bij gebreke daarvan, aan de consulaten te Londen of te Washington,
zomede aan de hoogste gezondheidsautoriteiten van de landen die bij

het Verdrag partij zijn. De kennisgevingen, voorgeschreven in de leden 1 en 2 van dit artikel, moeten telegrafisch of per radio worden overgebracht.

2. De bevoegde gezondheidsautoriteiten van iedere Verdragsluitende Partij brengen aan de goedgekeurde luchtvaartterreinen met gezondheidsdienst welke gelegen zijn op het gebied of binnen het rechtsgebied van de Verdragsluitende Partij, alle inlichtingen over, vervat in de epidemiologische kennisgevingen en mededelingen welke van de UNRRA ontvangen zijn (zomede van de regionale bureaux waarmede tot dit doel overeenkomsten gesloten zijn), ter uitvoering van de bepalingen van het Internationaal Sanitair Verdrag van 21 Juni 1926 en welke van dien aard zijn, dat zij invloed zouden kunnen hebben op het op die luchtvaartterreinen uit te oefenen gezondheids-toezicht.

9. Teneinde een prompte en nauwgezette uitvoering van de voorgaande bepalingen te bevorderen, verlenen de Verdragsluitende Partijen voorrang aan alle mededelingen welke de UNRRA in staat kunnen stellen, snel de toestand te beoordelen die is opgetreden tengevolge van het uitbreken van een dier ziekten en de regeringen in te lichten, opdat deze de nodige maatregelen kunnen treffen, om uitbreiding van de ziekte over de grenzen tegen te gaan.

Art. 21. De maatregelen, zoals zij in dit deel van het Verdrag zijn voorzien, moeten worden opgevat als een maximum, binnen de grenzen waarvan de Hoge Verdragsluitende Partijen de behandeling van luchtvaartuigen kunnen regelen.

Ieder der Hoge Verdragsluitende Partijen is vrij om te beslissen, of binnen de perken van dit Verdrag maatregelen op vliegtuigen die komen uit een vreemde kring of een vreemd luchtvaartterrein, worden toegepast.

Te dien opzichte zal zo ruim mogelijk rekening worden gehouden met de ontvangen inlichtingen en de vroeger toegepaste maatregelen, overeenkomstig de bepalingen van artikel 54.

Art. 22. Voor de toepassing der bepalingen van dit Deel wordt een kring als aangetast beschouwd, wanneer hij als zodanig is bestempeld in de bewoordingen van het Internationaal Sanitair Verdrag van 21 Juni 1926.¹⁾

¹⁾ Volgens de bewoordingen van artikel 10 en artikel 11, eerste alinea, van het Internationaal Sanitair Verdrag van 21 Juni 1926, is een kring „aangetast” door een der bedoelde ziekten, wanneer er sprake is: bij pest en gele koorts, van een eerste blijkbaar niet van elders binnengebracht geval; bij cholera, van gevallen die een „haard” vormen, dat wil zeggen, wanneer de verschijning van nieuwe gevallen buiten de omgeving der eerste gevallen bewijst, dat men er niet in is geslaagd de uitbreiding van de ziekte te beperken tot de plaats waar zij zich bij haar eerste optreden heeft geopenbaard; bij vlektyphus en pokken, van het epidemisch voorkomen der ziekte.

HOOFDSTUK I

**Maatregelen, toepasselijk in geval van pest, vlektyphus,
pokken en cholera**

AFDELING I

Maatregelen bij het vertrek

Art. 23. De maatregelen, toe te passen bij het vertrek van een luchtvaartuig uit een kring die door een der in dit Hoofdstuk bedoelde ziekten aangetast is, zijn de volgende:

1. Grondige reiniging van het luchtvaartuig, en vooral van de delen die kunnen blootstaan aan besmetting;

2. Geneeskundig onderzoek van de reizigers en de bemanning;

3. Het afzonderen van iedere persoon die verschijnselen van een der bedoelde ziekten vertoont, alsmede van de personen uit de omgeving der zieken, die zich in zodanige toestand bevinden, dat zij de ziekte kunnen overbrengen;

4. Onderzoek van de goederen die de personen bij zich hebben en die slechts mogen worden toegelaten als zij in voldoende zindelijke toestand verkeren;

5. In geval van pest, ontrating, indien er reden is om te veronderstellen, dat er ratten aan boord zijn;

6. In geval van vlektyphus, zuivering van insecten, beperkt tot de personen die, ingevolge het geneeskundig onderzoek, beschouwd kunnen worden in staat te zijn besmetting over te brengen, en tot hun reisgoed.

De boordpapieren moeten worden voorzien van de aantekeningen overeenkomstig de bepalingen van artikel 9.

AFDELING II

Maatregelen bij aankomst

Art. 24. De luchtvaartuigen mogen op alle goedgekeurde luchtvaartterreinen landen, zelfs als zij komen uit een kring die aangetast is door een der ziekten waarop het eerste Hoofdstuk van toepassing is. Ieder der Hoge Verdragsluitende Partijen zal evenwel bevoegd zijn, indien de epidemiologische omstandigheden het vorderen, aan luchtvaartuigen die uit bepaalde kringen afkomstig zijn, de verplichting op te leggen te landen op bepaalde luchtvaartterreinen met gezondheidsdienst of op goedgekeurde luchtvaartterreinen; daarbij zal rekening moeten worden gehouden met de geografische ligging van deze luchtvaartterreinen en met de door de luchtvaartuigen gevolgde routes, zo, dat de luchtvaart niet belemmerd wordt.

De enige maatregelen die eventueel op goedgekeurde luchtvaartterreinen welke niet tegelijkertijd luchtvaartterreinen met gezondheidsdienst zijn, toegepast kunnen worden, zijn geneeskundig onderzoek van de bemanning en van de reizigers, ontschepping en afzondering van de zieken. De reizigers en de bemanning mogen de grens-

lijnen die door het gezag op het luchtvaartterrein zijn vastgesteld niet overschrijden, tenzij daartoe gemachtigd door de geneeskundige die met het onderzoek is belast. Dit verbod kan aan het luchtvaartuig bij tussenlandingen worden opgelegd, totdat het landt op een luchtvaartterrein met gezondheidsdienst, waar het de in dit Hoofdstuk bepaalde maatregelen zal ondergaan.

Art. 25. De gezagvoerder van het luchtvaartuig is gehouden zich, zodra hij geland is, ter beschikking te stellen van de gezondheidsautoriteit, gehoor te geven aan ieder verzoek, hem door de bevoegde dienst gedaan, om inlichtingen betreffende de gezondheidstoestand, en de sanitaire bescheiden ter onderzoeking aan te leggen.

Ingeval het luchtvaartuig boven een grondgebied aankomt en buiten een luchtvaartterrein met gezondheidsdienst of een goedgekeurd luchtvaartterrein landt, en indien het luchtvaartuig uit een aangetaste kring komt of zelf aangetast is, moet de gezagvoerder de naastbijzijnde plaatselijke autoriteit op de hoogte stellen; deze neemt, met de algemene beginselen van dit Verdrag tot voorbeeld, de maatregelen die bij de omstandigheden passen, en zendt, indien mogelijk, het luchtvaartuig naar een luchtvaartterrein met gezondheidsdienst. Zonder machtiging van de bevoegde gezondheidsautoriteit mogen geen goederen ontscheept worden en mag geen enkele reiziger of lid van de bemanning zich van het luchtvaartuig verwijderen.

Art. 26. Voor de toepassing van dit Verdrag mag toezicht niet worden vervangen door waarneming, behalve:

- a. in de omstandigheden waarin het toezicht, naar men meent, niet met de nodige doeltreffendheid kan worden uitgevoerd; of
- b. indien het gevaar van het binnenbrengen van besmetting in het land als bijzonder ernstig wordt beschouwd; of
- c. indien de persoon die aan het toezicht moet worden onderworpen, niet de nodige garanties omtrent zijn gezondheid kan geven.

De personen die onder waarneming of toezicht staan, moeten zich onderwerpen aan ieder onderzoek dat de gezondheidsautoriteiten nodig oordelen.

A. Pest

Art. 27. Indien zich aan boord geen geval van pest heeft voorgedaan, kunnen uitsluitend de volgende maatregelen worden voorgeschreven:

- 1. geneeskundig onderzoek van de reizigers en de bemanning;
- 2. ontrating en zuivering van insecten in de bijzondere gevallen waarin deze maatregelen nodig geoordeeld worden, en indien deze nog niet zijn toegepast op het luchtvaartterrein van vertrek;
- 3. de bemanning en de reizigers mogen worden onderworpen aan een toezicht van niet meer dan zes dagen, te rekenen van de dag waarop het luchtvaartuig de besmette kring heeft verlaten.

Art. 28. Indien zich aan boord een bewezen of een verdacht geval van pest voordoet, worden de volgende maatregelen toegepast:

1. geneeskundig onderzoek;
2. de ziekte wordt onverwijld ontscheept en afgezonderd;
3. alle personen die met de zieke in aanraking zijn geweest en zij die door de gezondheidsautoriteit met reden als verdacht worden beschouwd, worden onderworpen aan toezicht voor de tijd van niet meer dan zes dagen, met ingang van het tijdstip van aankomst van het luchtvaartuig;
4. de benodigdheden voor dagelijks gebruik, het linnengoed en alle overige voorwerpen die door de gezondheidsautoriteit als besmet worden beschouwd, worden gezuiverd van insecten en, als er aanleiding toe is, ontsmet;
5. de verdachte gedeelten van het luchtvaartuig worden gezuiverd van insecten;
6. de gezondheidsautoriteiten kunnen in bijzondere gevallen ontrating toepassen, indien er reden is om de aanwezigheid van ratten aan boord te veronderstellen en bij het vertrek geen ontrating heeft plaats gehad.

Art. 29. Zo de autoriteiten menen, dat koopwaren, afkomstig uit een met pest besmette kring, ratten of vlooiën kunnen bevatten, worden die koopwaren niet gelost zonder dat daarbij de nodige voorzorgen worden genomen.

B. Cholera

Art. 30. Indien zich aan boord geen geval van cholera heeft voorgedaan, kunnen uitsluitend de volgende maatregelen worden voorgeschreven:

1. geneeskundig onderzoek van de reizigers en de bemanning;
2. toezicht op de reizigers en de bemanning voor de tijd van niet meer dan vijf dagen, met ingang van de dag waarop het luchtvaartuig de besmette kring heeft verlaten.

Art. 31. Indien zich gedurende de reis aan boord een ziektegeval heeft voorgedaan waarbij zich klinische verschijnselen van cholera hebben vertoond, wordt het luchtvaartuig, bij tussenlandingen of bij aankomst, onderworpen aan de volgende maatregelen:

1. geneeskundig onderzoek;
2. de zieke of de zieken worden onverwijld ontscheept en afgezonderd;
3. de bemanning en de reizigers worden onderworpen aan toezicht voor de tijd van niet meer dan vijf dagen, met ingang van het tijdstip van aankomst van het luchtvaartuig;
4. de benodigdheden voor dagelijks gebruik, het linnengoed en alle overige voorwerpen die door de gezondheidsautoriteiten als besmet worden beschouwd, worden ontsmet;

5. de gedeelten van het luchtvaartuig waarin de zieken verblijf hebben gehouden of die beschouwd worden als mogelijk besmet, worden ontsmet;

6. wanneer het drinkwater aan boord als verdacht wordt beschouwd, wordt het ontsmet en, behalve bij onmogelijkheid, geloosd en, na ontsmetting van de waterbewaarpplaats, vervangen door water van goede hoedanigheid.

In de landen waar voor de onderdanen het onderzoek naar het dragen van cholera-kiemen is voorgeschreven, moeten de per luchtvaartuig aangekomen personen die in het land wenssen te verblijven, zich onderwerpen aan de verplichtingen welke onder dezelfde omstandigheden op genoemde onderdanen toepasselijk zijn.

Art. 32. Personen die kunnen bewijzen minder dan zes maanden en meer dan zes dagen geleden tegen de cholera te zijn ingeënt, mogen alleen aan toezicht worden onderworpen.

Art. 33. Het ontschepen van de navolgende verse voedingsmiddelen: vis, schelpdieren, fruit en groenten, kan worden verboden, indien zij afkomstig zijn uit een kring die door cholera is aangetast.

C. Vlektyphus

Art. 34. a. Indien zich aan boord geen geval van typhus heeft voorgedaan, kan geen enkele sanitaire maatregel, met uitzondering van die, voorgeschreven in artikel 52 van dit Verdrag, toegepast worden op personen die minder dan twaalf dagen geleden een kring waarin vlektyphus epidemisch is, hebben verlaten.

b. Indien er een geval van vlektyphus aan boord is, kunnen de volgende maatregelen worden toegepast:

1. geneeskundig onderzoek;
2. de zieke wordt onverwijld ontscheept, afgezonderd en ontluisd;
3. de overige personen van wie met reden worden gemeend, dat zij luizen hebben of aan besmetting blootgesteld zijn geweest, worden eveneens ontluisd en kunnen worden onderworpen aan een toezicht voor de tijd van niet meer dan twaalf dagen, met ingang van de dag der ontluizing;
4. De Verdragsluitende Partijen nemen welwillend de mogelijkheid in overweging, alle personen die zich aan boord bevinden en die aan besmetting zouden kunnen blootstaan, tegen typhus te doen inenten;
5. het linnengoed, de benodigdheden voor dagelijks gebruik en alle door de gezondheidsautoriteiten als besmet worden beschouwd, worden gezuiverd van insecten;
6. de gedeelten van het luchtvaartuig waar de typhuslijder verblijf heeft gehouden en die door de gezondheidsautoriteiten als besmet worden beschouwd, worden gezuiverd van insecten.

D. Pokken

Art. 35. a. Indien zich aan boord geen geval van pokken heeft voorgedaan, kan geen enkele gezondheidsmaatregel worden toegepast, behalve ten aanzien van personen die minder dan veertien dagen geleden een kring hebben verlaten waarin pokken epidemisch zijn en die, naar het oordeel van de gezondheidsautoriteiten, niet voldoende tegen de ziekte zijn gevrijwaard. Deze personen mogen, onverminderd de bepalingen van art. 52, worden onderworpen hetzij aan inenting, hetzij aan toezicht, hetzij aan inenting gevolgd door toezicht, voor de tijd van niet meer dan veertien dagen, met ingang van de dag van aankomst van het luchtvaartuig.

b. Indien zich een geval van pokken aan boord voordoet, kunnen de volgende maatregelen worden toegepast:

1. geneeskundig onderzoek;

2. de zieke wordt onverwijld ontscheept en afgezonderd;

3. eenieder van wie men met reden vermoedt dat hij aan besmetting heeft blootgestaan en die, naar het oordeel van de gezondheidsautoriteit, niet voldoende tegen de ziekte is gevrijwaard door een kortgeleden toegepaste inenting of door een vroegere aanval van pokken, kan onderworpen worden hetzij aan inenting, waarneming of toezicht, hetzij aan inenting, gevolgd door waarneming of toezicht, waarbij de duur dezer waarneming of van dit toezicht bepaald wordt naar de omstandigheden, maar in geen geval langer mag zijn dan veertien dagen, met ingang van de dag van aankomst van het luchtvaartuig.

4. Het linnengoed, de benodigdheden voor dagelijks gebruik en de overige voorwerpen die door de gezondheidsautoriteiten worden beschouwd als kortgeleden besmet, worden ontsmet;

5. de gedeelten van het luchtvaartuig waarin de poklijder verblijf heeft gehouden, of die door de gezondheidsautoriteiten worden beschouwd als besmet, worden ontsmet.

Voor de toepassing van dit artikel wordt de uitdrukking „kortgeleden toegepaste inenting” geacht te betekenen, dat het bewijs is geleverd van een met succes toegepaste inenting minstens veertien dagen en niet meer dan drie jaren tevoren; ofwel, dat het bewijs is geleverd van een reactie van immuniteit.

HOOFDSTUK II

Bepalingen, toepasselijk in geval van gele koorts

AFDELING I

Algemene bepalingen

Art. 36. De Verdragsluitende Partijen komen overeen:

1. Personen die door gele koorts zijn aangetast, of van wie wordt vermoed, dat zij daardoor zijn aangetast, kunnen niet aan

boord van een luchtvaartuig voor een reis naar het buitenland worden toegelaten.

2. De Verdragsluitende Partijen nemen alle mogelijke maatregelen, om het al dan niet bestaan van gele koorts op haar grondgebied vast te stellen. Tot dit doel is het van belang, dat in de gebieden waar, naar men vermoedt, gele koorts inheems is en waar zich sterfgevallen voordoen van zieken binnen tien dagen na het eerste optreden van koortsziekten waarvoor men geen diagnose heeft kunnen vaststellen, een specimen van de leverweefsels, eventueel door viscerotomie, wordt genomen voor histo-pathologisch onderzoek. Buitendien moet, indien mogelijk, in streken waar de ziekte inheems is, het bloed worden onderzocht om de reactie van immuniteit tegen gele koorts na te gaan van eenieder die lijdt aan een koorts voor welke geen diagnose is vastgesteld; indien de oorzaak van de koorts twijfelachtig blijft, en indien de zieke geneest, moet ten tweede male zijn bloed worden onderzocht aan het eind van de derde week na het intreden van de ziekte.

3. Voor de toepassing van het quarantaine-systeem moet de UNRRA, zulks in overleg met de betrokken Regeringen en, voor wat betreft het Westelijk Halfrond, met het Panamerikaans Gezondheidsbureau, de zones vaststellen waar de gele koorts inheems is.

4. De Verdragsluitende Partijen dragen er de meeste zorg voor, dat eenieder die zou moeten landen in een streek waar gele koorts inheems is, tien dagen voor aankomst in die streek zal worden ingeënt tegen gele koorts en voorts, zolang hij daar verblijft, iedere vier jaar wordt heringeënt.

5. a. De inenting tegen gele koorts is verplicht voor al het gewone personeel en voor de bemanningen die de goedgekeurde luchtvaartterreinen gebruiken welke gelegen zijn in de gebieden waar gele koorts inheems is.

b. In streken waar gele koorts niet voorkomt, maar waar de voorwaarden voor haar ontwikkeling bestaan, wordt de inenting van dat personeel en van de bemanningen aanbevolen.

6. Eenieder die, overeenkomstig de voorschriften van de leden 4 en 5 van dit artikel, is ingeënt, ontvangt een certificaat van inenting, getekend door degene die de inenting heeft verricht, welk certificaat hij bij zich moet dragen. Dit certificaat moet in overeenstemming zijn met het internationaal model van het certificaat van inenting tegen gele koorts, volgens de hieraangehechte bijlage.

7. Personen die in het bezit zijn van een geldig certificaat van inenting tegen gele koorts, zullen niet worden onderworpen aan de quarantaine-maatregelen ter bestrijding van gele koorts.

8. In plaats van een geldig certificaat van inenting tegen gele koorts, is ook een certificaat voldoende waarin wordt verklaard, dat de bezitter ervan hersteld is van een aanval van gele koorts en dat zijn bloed immuniserende bestanddelen bevat tegen gele koorts, alsmede, dat hiervoor het bewijs is geleverd aan de hand van een bloed-

onderzoek, verricht door een instelling die regelmatig biologische onderzoeken doet voor de gele koorts en door de Regering van het betrokken land als zodanig is erkend.

9. Eenieder die geen geldig certificaat van inenting tegen gele koorts bezit, wordt geacht te hebben blootgestaan aan besmettingsgevaar gedurende zijn verblijf in een gebied waar gele koorts inheems is.

10. De UNRRA stelt normen vast waaraan de entstof tegen gele koorts moet voldoen.

11. De Verdragsluitende Partijen treffen maatregelen om bij vaste tussenpozen het nuttig effect van de immunisatie-entstof welke tegen de gele koorts in gebruik is, te controleren. Tot dit doel wijst de UNRRA van tijd tot tijd, in overleg met de betrokken Regeringen en, voor wat betreft het Westelijk Halfrond, met het Panamerikaans Gezondheidsbureau, de instellingen aan welke voor het uitvoeren van deze controle worden erkend.

Art. 37. Ieder der Hoge Verdragsluitende Partijen verbindt zich, onafhankelijk van de kennisgeving der gevallen en der omstandigheden die betrekking hebben op de erkende gevallen van gele koorts, zoals die kennisgeving is geregeld in de artikelen 1, 2, 3, 4, 5 en 8 van het Internationaal Sanitair Verdrag van 21 Juni 1926, onverwijld aan de andere Hoge Verdragsluitende Partijen en tegelijkertijd aan de UNRRA, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van de regionale Bureaux waarmede de UNRRA tot dat doel overeenkomsten heeft gesloten, mede te delen, dat op haar grondgebied het bestaan van gele koorts in de hierboven bedoelde vorm is ontdekt.

AFDELING II

Bepalingen betreffende de streken waar gele koorts waargenomen of inheems is

Art. 38. Ongeacht artikel 4, moet elk luchtvaartterrein dat openstaat voor luchtvaartuigen waarop het Verdrag zoals gewijzigd (artikel 1, I, lid 2) van toepassing is, en dat gelegen is in een streek, d.w.z. een deel van een grondgebied, waar de gele koorts bestaat in een klinisch, biologisch of anatomisch-pathologisch herkenbare vorm, een luchtvaartterrein met gezondheidsdienst zijn, dat beantwoordt aan de omschrijving in het Verdrag; het moet bovendien:

1. gelegen zijn op gepaste afstand van het naastbijzijnde bewoonde centrum ¹⁾);

¹⁾ Voor al hetgeen de bestrijding van muskieten betreft, wordt de omtrek van het luchtvaartterrein bepaald door de lijn die de zone omvat binnen welke zich de gebouwen van het luchtvaartterrein bevinden, en voorts ieder terrein dat gebruikt wordt of kan worden voor het parkeren van luchtvaartuigen. Een niet bebouwde zone van 400 meter moet worden vrijgelaten rond de omtrek van ieder luchtvaartterrein dat gelegen is op de grote luchtvaartwegen, en dat ligt in een streek waar de gele koorts inheems is.

2. voorzien zijn van een inrichting voor drinkwatervoorziening die volkomen beschermd is tegen muskieten en die zoveel mogelijk van muskieten vrij gehouden moet worden, door een stelsel maatregelen om broednesten van muskieten te verwijderen en deze insecten in alle stadia van hun ontwikkeling te verdelgen;

3. voorzien zijn van tegen muskieten beschermde verblijven voor de bemanningen en voor het personeel van het luchtvaartterrein;

4. voorzien zijn van tegen muskieten beschermde verblijven voor het huisvesten en opnemen van passagiers.

Teneinde insecten, dragers van de gele koorts, te verwijderen, maken en houden de Verdragsluitende Partijen vrij van muskieten:

a. de luchtvaartterreinen en hun omgeving in de streken waar de gele koorts inheems is;

b. de luchtvaartterreinen die, hoewel gelegen buiten die streken, het gevaar lopen, dat de ziekte er zich zal voordoen.

Een onmiddellijk te nemen maatregel tegen het overbrengen van dragers van gele koorts is, dat luchtvaartuigen op ieder luchtvaartterrein, gelegen in een streek waar de gele koorts inheems is, worden gezuiverd van insecten, in het bijzonder bij het vertrek van het laatste luchtvaartterrein, gelegen in een zodanige streek.

In ieder gebied, gelegen in een streek waar de gele koorts inheems is, staat het de gezondheidsautoriteiten geheel vrij, ten aanzien van andere gebieden die in diezelfde streek gelegen zijn, de quarantaine-maatregelen uit te voeren die zijn toegestaan in het Verdrag, zoals gewijzigd. Gezonde passagiers en leden der bemanning die niet in het bezit zijn van een geldig certificaat van inenting, mogen niet op het luchtvaartterrein van vertrek worden vastgehouden. Zij krijgen toestemming te vertrekken, terwijl de nodige quarantaine-maatregelen op het eerste luchtvaartterrein van aankomst in een bedreigde streek worden genomen.

De artikelen 39 tot en met 46 worden geschrapt.¹⁾

AFDELING III

Bepalingen betreffende de grondgebieden of streken waar de gele koorts niet voorkomt, maar waar de bestaande toestanden haar ontwikkeling zouden kunnen toelaten

Art. 47. 1. Op grondgebieden waar de gele koorts niet voorkomt, maar waar de bestaande toestanden haar ontwikkeling zouden kunnen toelaten:

¹⁾ Tengevolge van de schrapping van artikel 40, heeft de toepassing van de voorschriften van artikel 38, zoals gewijzigd, niet meer tot resultaat, dat luchtvaartterreinen, gelegen in een streek waar de gele koorts inheems is, beschouwd worden als „antiamaril” en als afzonderlijke streken. Passagiers die op deze luchtvaartterrein landen, worden onderworpen aan de maatregelen, in artikel 38 vastgelegd, al naar gelang hun geval dit noodzakelijk maakt.

a. moeten de goedgekeurde luchtvaartuigen voldoen aan de voorschriften van artikel 38, zoals gewijzigd;

b. worden, bij aankomst op het eerste luchtvaartterrein, de luchtvaartuigen, afkomstig uit een zone waar de gele koorts inheems is, van insecten gezuiverd.

2. Eenieder die een luchtreis maakt van een streek waar de gele koorts inheems is, naar een andere streek, waar zij niet voorkomt, maar waar de bestaande toestanden haar ontwikkeling zouden kunnen toelaten, wordt, bij de eerste landing in die andere streek, als volgt behandeld:

a. indien men in het bezit is van een geldig certificaat van inenting tegen gele koorts, krijgt men toestemming, de reis voor te zetten zonder de quarantaine-maatregelen inzake gele koorts te ondergaan;

b. indien men niet in het bezit is van een geldig certificaat van inenting tegen gele koorts, kan men worden afgezonderd in behoorlijk afgeschermden lokalen tot op het moment, dat het certificaat geldig is, ofwel tot na een verloop van 6 dagen, al naar gelang de ene of andere omstandigheid zich het eerst voordoet.

3. Ongeacht de voorafgaande bepalingen van dit artikel, kunnen de Verdragsluitende Partijen — echter alleen in zeer uitzonderlijke gevallen — aan niet-ingeënte personen voor wie een vrije doortocht absoluut en onmiddellijk dringend noodzakelijk is om belangrijke politieke redenen, urgentie-certificaten verstrekken waarin verklaard wordt, dat het dringend noodzakelijk is, bedoelde houders van een zodanig certificaat ongemoeid te laten passeren.

De juiste vorm en de wijze van afgifte van dit certificaat, evenals de aard van de tot afgifte bevoegde autoriteit, zullen bij overeenkomsten en mededelingen tussen de betrokken Regering worden geregeld.

De Verdragsluitende Partijen verbinden zich, vrije doortocht te verlenen aan houders van deze certificaten, maar de bewegingsvrijheid van deze personen moet in de landingsplaatsen op de luchtlijnen zoveel mogelijk beperkt blijven tot de behoorlijk afgeschermden lokalen, welke zij slechts mogen verlaten, om zich naar het luchtvaartuig te begeven.

Art. 48. De Hoge Verdragsluitende Partijen verbinden zich om, behalve in buitengewone omstandigheden, die gemotiveerd moeten worden, geen beweegredenen van sanitaire aard aan te voeren tot het verbieden van landing op grondgebieden, bedoeld in artikel 47, aan luchtvaartuigen afkomstig uit streken waar de gele koorts voorkomt, mits de bepalingen van Afdeling II van dit Hoofdstuk en bepaaldelijk die betreffende de maatregelen welke voor het vertrek zijn vastgesteld, worden in acht genomen.

Art. 49. Niettemin kunnen de Hoge Verdragsluitende Partijen bepaalde luchtvaartterreinen met gezondheidsdienst aanwijzen, waar

luchtvaartuigen, afkomstig uit grondgebieden waar de gele koorts voorkomt, moeten landen, zo zij reizigers, bemanning of goederen moeten ontschepen.

AFDELING IV

Bepalingen betreffende grondgebieden of streken waar de toestand het inheems worden van gele koorts niet toelaat

Art. 50. In grondgebieden of streken waar de toestand het inheems worden van gele koorts niet toelaat, mogen luchtvaartuigen die komen uit streken waar de gele koorts bestaat, landen op ieder luchtvaartterrein met gezondheidsdienst en ieder goedgekeurd luchtvaartterrein.

Art. 51. De volgende maatregelen kunnen bij aankomst worden genomen:

1. onderzoek van het luchtvaartuig en zijn lading, om vast te stellen, dat zij geen muskieten bevatten, en zo nodig zuivering van muskieten;

2. geneeskundig onderzoek van de reizigers en van de leden der bemanning.

HOOFDSTUK III

Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 52. Personen die op het grondgebied van een der Hoge Verdragsluitende Partijen met een luchtvaartuig aankomen en blootgestaan hebben aan het gevaar van besmetting met een der ziekten, bedoeld in artikel 18 van dit Verdrag, kunnen, indien voor hen het incubatietijdperk nog niet is verstreken, onder voorbehoud van het in Hoofdstuk II van dit Deel bepaalde, aan toezicht worden onderworpen tot dat tijdperk geëindigd is.

Ten aanzien van cholera en pokken zijn de bepalingen van de artikelen 32 en 35 met betrekking tot immune personen, eveneens van kracht voor de maatregelen, voorzien in dit artikel.

Art. 53. Personen van wie men, bij hun aankomst op een luchtvaartterrein, oordeelt, dat zij volgens Deel III van het Verdrag, zoals gewijzigd, toezicht¹⁾ moeten ondergaan, totdat het incubatietijdperk der ziekte is verstreken, mogen nochtans hun reis voortzetten, als van dit feit wordt kennis gegeven aan de autoriteiten van de gebieden waar vervolgens landingen worden gemaakt en aan die van de plaats van bestemming, waarborgende, dat de betrokkenen op elk der volgende op de reisroute gelegen luchtvaartterreinen onderworpen zullen kunnen worden aan een geneeskundig onderzoek.

¹⁾ Zie noot 1 van blz. 20.

Aan hen, die aan waarneming ¹⁾ onderworpen zouden worden volgens artikel 26, mag voortzetting van de reis niet worden toegestaan dan na afloop van het incubatietijdperk, behalve — bij andere ziekten dan gele koorts — met toestemming van de gezondheidsautoriteiten van de volgende landingsplaats.

Art. 54. De gezondheidsautoriteiten van elk luchtvaartterrein zullen, bij de toepassing van gezondheidsmaatregelen op een luchtvaartuig dat uit een besmette kring afkomstig is, zoveel enigszins mogelijk rekening houden met alle maatregelen die op het luchtvaartuig reeds zijn toegepast op een ander luchtvaartterrein met gezondheidsdienst, hetzij in een vreemd hetzij in het eigen land, en waarvan aantekening is gehouden in de gezondheidsverklaring van het luchtvaartuig, zoals voorgeschreven in artikel 4 van dit Verdrag.

Luchtvaartuigen, afkomstig uit een besmette kring, op welke gezondheidsmaatregelen op voldoende wijze zijn toegepast, zullen bij hun aankomst op een ander luchtvaartterrein, onverschillig of dit al dan niet tot hetzelfde land behoort, niet ten tweede male die maatregelen ondergaan, mits zich sedertdien geen enkel voorval heeft voorgedaan dat de toepassing dier maatregelen tengevolge zou moeten hebben en het luchtvaartuig, behalve om brandstof in te nemen, geen tussenlanding op een besmet luchtvaartterrein heeft gedaan.

Met het oog op het speciale gevaar van het overbrengen van insecten, dragers van malaria en andere ziekten, door luchtvaartuigen gedurende buitenlandse reizen, moet elk luchtvaartuig dat een besmette streek verlaat, bij het vertrek van insecten worden gezuiverd. Ongeacht de termen van artikel 54, zoals gewijzigd, kan een verdere zuivering van insecten worden verlangd vóór of bij aankomst, indien er redenen zijn om het binnenbrengen van bacillendragende insecten te vermoeden.

Art. 55. De autoriteit van het luchtvaartterrein die de gezondheidsmaatregelen toepast, verstrekt aan de gezagvoerder van een luchtvaartuig of aan iedere andere belanghebbende, op verzoek, kosteloos een certificaat waarin zijn vermeld: de aard der maatregelen, de gevolgde werkwijzen, de delen van het luchtvaartuig die behandeld zijn en de redenen voor de toepassing der maatregelen.

¹⁾ In alle gevallen, waarin dit Verdrag toezicht voorschrijft, kan dit niet door waarneming worden vervangen, behalve:

a. in omstandigheden waarin het toezicht niet met de nodige zorg zou kunnen worden uitgevoerd;

b. indien het gevaar van het binnenbrengen van een besmettelijke ziekte in het land beschouwd wordt als te zijn buitengewoon ernstig;

c. indien de persoon die aan toezicht moet worden onderworpen, niet de nodige garanties inzake zijn gezondheid kan verschaffen.

Personen die onder waarneming of toezicht staan, moeten zich aan elk onderzoek onderwerpen dat de bevoegde gezondheidsautoriteit nodig zou kunnen oordelen.

Die autoriteit verstrekt aan de passagiers die zijn aangekomen met een luchtvaartuig waarop zich een geval van een der besmettelijke ziekten, als bedoeld in artikel 18, heeft voorgedaan, op verzoek, eveneens kosteloos, een certificaat dat de datum van hun aankomst en de maatregelen waaraan zij en hun reisgoed onderworpen zijn geweest, vermeldt.

Art. 56. Luchtvaartuigen mogen, behalve in de in dit Verdrag uitdrukkelijk bepaalde gevallen, niet worden opgehouden om redenen van sanitaire aard.

Indien aan boord van een luchtvaartuig een lijder aan pest, cholera, gele koorts, vlektyphus of pokken is geweest, wordt het niet langer vastgehouden dan de tijd die strikt nodig is om het de prophylactische maatregelen te doen ondergaan, die er, voor elk in dit Verdrag voorzien geval, op toegepast mogen worden.

Art. 57. Ieder luchtvaartuig dat zich niet wenst te onderwerpen aan de krachtens de bepalingen van dit Verdrag door de autoriteiten van het luchtvaartterrein opgelegde verplichtingen, is, behoudens de voorschriften van Hoofdstuk II van dit Verdrag en bepaaldelijk van artikel 47 daarvan, vrij, zijn reis voort te zetten. Het mag zich echter niet op een ander luchtvaartterrein in hetzelfde land ophouden tenzij om te provianderen.

Het mag zijn goederen lossen, op voorwaarde, dat het wordt afgezonderd en dat de goederen zo nodig worden onderworpen aan de maatregelen, voorzien in artikel 10 van dit Verdrag.

Het mag de reizigers die dit verzoeken, ontschepen, mits zij zich onderwerpen aan de maatregelen die de gezondheidsautoriteiten voorschrijven.

Het mag, mits in afzondering blijvende, ook brandstof, reserve-delen, levensmiddelen en water innemen.

VIERDE DEEL

Slotbepalingen

Art. 58. Twee of meer der Hoge Verdragsluitende Partijen kunnen op de grondslag der beginselen van dit Verdrag onderling bijzondere overeenkomsten sluiten, die afzonderlijke punten van de regeling der luchtvaart raken, inzonderheid wat betreft de toepassing op haar grondgebieden van Hoofdstuk II van het Derde Deel.

Van deze overeenkomsten moet, evenals van die, bedoeld in artikel 46, zodra zij in werking treden, kennis worden gegeven hetzij aan de UNRRA, hetzij aan de Internationale Commissie voor Luchtvaart, op de wijze als bepaald in artikel 7.

Art. 59. De Hoge Verdragsluitende Partijen komen overeen, in geval tussen haar met betrekking tot de uitlegging van dit Verdrag meningsverschil mocht ontstaan, het gevoelen van de Raad van de UNRRA te vragen, alvorens tot enigerlei andere procedure over te gaan.

Art. 60. Onverminderd het bepaalde in de laatste alinea van artikel 12, verbinden zich de Hoge Verdragsluitende Partijen om, voor de sanitaire verrichtingen op haar luchtvaartterreinen, ten aanzien van de luchtvaartuigen der andere Hoge Verdragsluitende Partijen hetzelfde tarief toe te passen als op haar nationale luchtvaartuigen.

Dit tarief moet zo matig mogelijk zijn en wordt medegedeeld, hetzij aan de UNRRA hetzij aan de Internationale Luchtvaartcommissie, op de wijze als bedoeld in artikel 7.

D. GOEDKEURING

Het enig artikel van de Wet van 20 April 1934 (*Staatsblad* 1934 No. 168) luidt: „Het nevens deze Wet in afdruk gevoegde, den 12den April 1933 te 's-Gravenhage gesloten internationaal sanitair verdrag voor de luchtvaart, wordt voor het Rijk in Europa goedgekeurd”. De Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Sociale Zaken J. R. SLOTEMAKER DE BRUINE, de Minister van Buitenlandse Zaken DE GRAEFF, en de Minister van Waterstaat KALFF.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben, in overeenstemming met artikel 63, hun akte van bekrachtiging bij de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden te 's-Gravenhage nedergelegd:

Monaco	11 Juni 1934
Egypte	8 Augustus 1934
Nederland	13 September 1934
Verenigd Koninkrijk	15 September 1934
Australië	18 Februari 1935
Tunesië	13 Maart 1935
Marokko	13 Maart 1935
Roemenië	25 Maart 1935
Duitsland	17 April 1935
Oostenrijk	29 Mei 1935
Polen	22 Juni 1935
Verenigde Staten van Amerika	25 Juli 1935 ¹⁾
Italië	15 Augustus 1935
België	28 October 1935
Griekenland	4 Januari 1938
Unie van Zuid-Afrika	29 Januari 1938
Zweden	28 November 1938

¹⁾ Onder voorbehoud.

F. TOETREDING

De volgende Staten zijn, op grond van artikel 64, tot het Verdrag toegetreden:

Bolivia	3 April 1935
Brazilië	3 April 1935 ¹⁾
Irak	3 April 1935 ¹⁾
Sudan	3 April 1935
Chili	12 April 1935
Turkije	17 Juli 1935
Liberia	14 April 1937
Dominicaanse Republiek	12 Juni 1946
India	7 Augustus 1947
Portugal	15 December 1948

¹⁾ Onder voorbehoud.

G. INWERKINGTREDING

Het Verdrag is, ingevolge artikel 63, in werking getreden op 1 Augustus 1935 voor de Staten die voordien bekrachtigd hadden, waaronder Nederland. Voor de overige Staten en gebieden is het in werking getreden op de dag van bekrachtiging of van het bekendworden onderscheidenlijk der toetreding (sub F aangegeven) of der toepasselijkverklaring (sub H aangegeven) aan de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Het Verdrag is, in overeenstemming met artikel 65, toepasselijk verklaard op de volgende gebieden:

door Groot-Britannië en Noord-Ierland op

Aden	22 November 1945
Bahama eilanden	3 April 1935
Barbados	3 April 1935
Basutoland	10 September 1945
Bechuanaland	10 September 1945
Benedenwindse eilanden (Antigoa, Dominica, Montserrat, St. Christopher-Nevis, Maagden eilanden)	3 April 1935
Bermuda eilanden	3 April 1935
Birma	9 Juni 1939
Bovenwindse eilanden (Grenada, St. Vincent, St. Lucia)	1 Juni 1946
Brits Guyana	3 April 1935
Brits Honduras	3 April 1935

Ceylon	2 Februari 1939
Cyprus	3 April 1935
Falkland eilanden	3 April 1935
Fidji	19 Mei 1937
Gambia	22 November 1945
Gefedereerde Maleise Staten (Negri Sembilan, Pahang, Perak en Selangor)	3 April 1935
Gibraltar	12 Februari 1946
Gilbert en Ellice eilanden	19 Mei 1937
Goudekust (Kolonie, Ashanti, Noordelijke Gebieden, Togo)	3 April 1935
Hongkong	3 April 1935
Jamaica	1 Juni 1946
Kenya (Kolonie en Protectoraat)	3 April 1935
Mauritius	3 April 1935
Newfoundland	10 September 1945
Niet-gefedereerde Maleise Staten (Johore, Kedah, Kelantan, Perlis, Trengganu, Brunei)	3 April 1935
Nigeria (Kolonie, Protectoraat, Kameroen)	3 April 1935
Noord-Borneo	3 April 1935
Noord-Rhodesië	19 Mei 1937
Nyasaland	3 April 1935
Palestina (zonder Transjordanië)	3 April 1935
Salomon eilanden	19 Mei 1937
Serawak	3 April 1935
Sierra Leone	3 April 1935
Straits Settlements	3 April 1935
Swaziland	10 September 1945
Tanganyika	3 April 1935
Tonga	19 Mei 1937
Transjordanië	3 April 1935
Trinidad	8 November 1945
Uganda	3 April 1935
Zanzibar	12 Februari 1946
Zuid-Rhodesië	3 April 1935

door Frankrijk op:

Syrië	28 November 1934
Libanon	28 November 1934

door Australië op:

Papua	31 Maart 1936
Norfolk	31 Maart 1936
Nieuw Guinea	31 Maart 1936

J. GEGEVENS

Het Verdrag is gewijzigd bij het Internationaal Sanitair Verdrag voor de Luchtvaart van Washington van 15 December 1944 (*Tractatenblad* 1951 No. 111), dat werd verlengd bij het Protocol van Washington van 23 April 1946 (*Tractatenblad* 1951 No. 112).

Voor het Internationaal Sanitair Verdrag van Parijs van 21 Juni 1926, waarnaar in het Verdrag wordt verwezen, zie *Tractatenbladen* 1951 No. 107, 108 en 109.

De Administratie van de Verenigde Naties inzake Hulp en Revalidatie (UNRRA), waarnaar in het Verdrag wordt verwezen, is opgericht bij de Overeenkomst van Washington van 9 November 1943, van welke de tekst o.a. is afgedrukt in *The American Journal of International Law, Official Documents*, 1944, blz. 33. Zij is ontbonden op 31 Maart 1949. Op grond van de Overeenkomst, op 22 Juli 1946 te New York aan het slot van de Internationale Gezondheidsconferentie ondertekend (Bijlagen *Handelingen* Tweede Kamer 1946—1947, 375, No. 6 en 7), zijn de functies van de UNRRA ten aanzien van de Sanitaire Conventies op 1 Januari 1947 overgedragen aan de Interim Commissie van de Wereld Gezondheids Organisatie. Deze Organisatie heeft bedoelde functies van de Interim Commissie overgenomen krachtens besluit van 21 Juli 1948 van de Eerste Wereld Gezondheids Vergadering (*Official Records*, 13, blz. 100).

Het Internationaal Gezondheidsbureau te Parijs, waarnaar verwezen wordt in het onderhavige Verdrag, werd opgericht bij het Verdrag van Rome van 9 December 1907; tekst en vertaling hiervan zijn afgedrukt in *Staatsblad* 1912 No. 179. Op 7 November 1949 is aan de Italiaanse Regering de wens van de Nederlandse Regering kenbaar gemaakt om de werking van dit Verdrag voor het Rijk in Europa en voor Indonesië te doen ophouden (zie *Staatscourant* van 21 November 1949 No. 227), zulks naar aanleiding van het, voor het Rijk in Europa op 25 April 1947 bekrachtigde, Protocol van New York van 22 Juli 1946 nopens het Internationaal Gezondheidsbureau, bekendgemaakt bij Koninklijk besluit van 10 Mei 1948 (*Staatsblad* No. I 182).

De Internationale Commissie voor de Luchtvaart, waarnaar in het Verdrag wordt verwezen, is opgericht bij het Internationaal Luchtvaartverdrag van Parijs van 13 October 1919, waarvan tekst en vertaling zijn afgedrukt in *Staatsblad* 1928 No. 397. Dit Verdrag is door Nederland opgezegd op 28 Februari 1947 (*Staatsblad* No. H. 64).

Uitgegeven de dertigste Augustus 1951.

De Minister van Buitenlandse Zaken.

STIKKER.